

Peygamber Efendimiz (asm) ne ile sınandı?

Sinan Bey: “Allah (cc) Nuh’u sel ile İbrahim’i ateş ile Yusuf’u ayrılık ile Harun’u ihanet ile Yunus’u sabır ile sınıadı. Peygamber Efendimiz (asm)’i ne ile sınıadı?”

PEYGAMBERLER AĞIR İMTİHANLARDAN GEÇMİŞLERDİR

Bütün Peygamberler en ağır imtihanlardan geçmişler, bu imtihanlarla savaşırken kayırılmamışlar, kendilerine imtiyaz tanınmamıştır.

Nuh Aleyhisselam sadece sel ile değil, kavminin barbarlığı, küfrü ve ilkeliliği ile de sınanmıştır. İbrahim Aleyhisselam sadece ateş ile değil, kavminin inkârı, putperestliği ile, Nemrut’un zorbalıkları ile, can ciğer evladı ile, ayrılıklarla da sınanmıştır.

Yusuf Aleyhisselam sadece ayrılıkla değil, baba hasreti ile, Züleyha ile, yalan ve ithamlarla, zindanla ve unutulmakla, makam ve mevki ile, şan, mal ve cah ile de sınanmıştır. Harun Aleyhisselam sadece ihanetle değil, Firavun’un çeşitli entrikalarıyla, kavminin itikatsızlığı ve sadakatsızlığı ile de sınanmıştır.

Yunus Aleyhisselam sadece sabır ile değil, kavminin inançsızlığı ve tevekkülsüzlüğü ile, samimiyetle, denizin, gecenin ve balığın aleyhinde ittifakıyla, balığın karnında yalnızlık, ümitsizlik ve çaresizlikle, rahmetten uzaklaşma korkusuyla da sınanmıştır.

İMTİHANDA TEK BAŞINA

Hazret-i Muhammed’e (asm) gelince... Önceki Peygamberlerin sınandığı hemen her imtihan Hazret-i Muhammed’in (asm) tek başına başından geçmiştir. Hayata baba ve anne hasretiyle başlamıştır. Peygamberliğe doğup büyüdüğü şehir olan Mekke’de başlamış, ama gençliğinde kendisine “Muhammedül-Emin” diyen hemen bütün nazarların ihanetiyle karşılaşmıştır. Kendisine yalancı, sihirbaz, deli demişlerdir. Kavminin 12 sene inkârıyla ve çok sert muameleleriyle karşılaşmıştır.

Mekke’de sayıları henüz kırk civarında iken üç yıl boyunca müşriklerin boykotlarıyla

karşılaştılar. Müşrikler Müslümanlarla her yönden ilişkileri koparmışlar, onları açlığa ve yalnızlığa mahkûm etmişlerdir.

EY DAĞ! SEN YIKILIRDIN

Peygamberliğin onuncu senesinde Peygamber Efendimizin (asm) önce dört yaşında bulunan biricik oğlu Kasım, ardından yine mübarek oğlu Abdullah öldüler. Ardı ardına gelen evlat ölümleri Peygamber Efendimiz'i (asm) çok sarstı. Müşrikler, 'Muhammed'in nesli kesilmiştir" dediler. Cenab-ı Allah Kevser Suresini indirerek Peygamberini teselli etti. Bu surede, "Asıl soyu kesik, o sana buğz edenlerdir."1 Buyurdu.

Evlat acısı henüz dinmemiştir ki, çok dayandığı ve müşriklere karşı kendisini ölümüne himaye eden merhametli amca Ebu Talip ölüverdi. Ebu Talib'in İslamiyet ile müşerref olmadan ölmüş olması Peygamber Efendimiz'i adeta yıktı.

Henüz amca acısı çok tazeyken, üç gün sonra sadık ve vefakâr eşi Hazret-i Hatice öldü. Peşpeşe gelen ölümler dayanılmazdı. Peygamber Efendimiz bu acısını dağa doğru şöyle fısıldadı: "Ey dağ! Benim başıma gelen sana gelseydi dayanamaz, yıkılırdın! Bu musibetlerden hangisine yanacağımı bilemiyorum!" buyurdu.

Bütün hüznünlerin toplandığı bu 620 yılına hüznün yılı dendi.

PEK BÜYÜK HUSUMET KARŞISINDA

Peygamber Efendimiz (asm) artık korumasız kalmıştı. Müşrikler işkencelerini ve hakaretlerini ölümüne artırdılar. Efendimiz (asm) göz açamaz hale geldi.

Peygamberimiz (asm) belki kendisine yeni inananlar olur ümidiyle Mekke yakınlarında bir kasaba olan Taif'e gitti. Tebliğini Taif'te yaptı. Fakat Taif'liler Mekkelilerden kaba ve anlayışsız çıkmışlardı. O'nu taşladılar. Mübarek ayakları topuklarına kadar kan içinde kaldı. Peygamber Efendimiz (asm) bir bağ evine sığındı. Orada ellerini açtı ve dua etti: "Allah'ım! Kuvvetsiz ve çaresiz kaldım, halk nazarında hor ve hakir görüldüm. Senin gazabına uğramaktan, rızana uzak kalmaktan Sana sığınırım! Affını dilerim."

Mekke bütün bir facia gibiydi. Peygamber Efendimiz (asm) Medine'den gelen heyetlerin çağrısını kabul etti ve Müslümanlarla birlikte o çok sevdiği Mekke'den ayrıldı. Bu O'na çok ağır gelmişti.

Medine'de on yıl içinde Müslümanlık hızla yayıldı. Fakat Medine döneminde de Müşriklerle yapılan savaşların her birisi birer facia gibiydi. Hazret-i Muhammed

(asm), Peygamberliđi süresince “pek büyük husumet karşısında” (Kevser Suresi: 3) kaldı, ama metanetini asla kaybetmedi. Görevini Allah’ın inayetiyle eksiksiz tamamladı.